

סרטים

הזיות כגורל

אדואה וחברותיה (ארמון-דוד, תל-אביב; איטליה) הן יצאניות. אולם סרט זה אינו עוסק ביצאנות כתופעה חברתית, אינו מנסה לדון את העוסקות בה לכף זכות או חובה. זהו סרט כימעט פילוסופי, או לפחות בעל יומרות כאלה, המנסה לענות על השאלה: האם היצאנות היא מקצוע, אופי או גורל שאין להימלט ממנו?

אדואה (סימון סניורה) ושלוש חברותיה, שבילו שנים ארוכות בבתי-הבושת והחוסים והעשנים של איטליה, מגיעות לנקודת-מיפנה בחייהן, כתוצאה מהחלטת הפרלמנט האיטלי-קי שאסה, לפני שנים אחדות, את קיומם של בתי-הבושת. אדואה וחברותיה מקבלות איסור זה ברוח בה הוטל: אין הן חושבות לרגע לשנות את דרך חייהן. הן חוקות, ולכן יעסקו מעתה בזנות בלתי-חוקית.

גם זונות הן בני-אדם. ארבע ה-יצאניות מחליטות לרכוש את חסכוניותיהן הדלים, לרכוש בית כפר, להקים בו מסעדה שתשמש מסחה למה שיעשו בהדרי הקומה השנייה.

אך כספן אינו מספיק לרכישת המסעדה ולריהוטתה. אדואה, הפיקחית והמעשית ש-

רוצה לומר. הבימוי של אנטוניו פיטר אינו גילי, אף הוא אינו תורם ליצירת סרט מגובש בעל סגנון אחיד.

המשחק הוא הצד החזק ביותר של הסרט. סימון סניורה, השחקנית שגולדה לגלם יצאנית, שוחה בתפקידה כדג, מצליחה לגלם את הטרגדיה של יצאנית מודקנת, שעד יומה האחרון עדיין מקהה שגורלה יהיה אחר משל כל היצאניות הוקנות. עמואלה ריבה מגבשת בהצלחה דמות שונה - יצאנית המרחפת בין עולם הדמיון למציאות.

זכובים בתערה

ונציה האיר הירח (חן, תל-אביב; איטליה) היא קומדיה עליוזה, המצולמת כולה על רקע תעלות-המים של ונציה. נושא הקומדיה, כמו של רוב הקומדיות האיטלי-קיות, עוסק במה שקודם אצל זוגות איטלי-קיים לנשואין.

הפעם המועדים לנשואין הם שייט גונר-דולה (אלברטו סוראדו) וזבנית בחנות מוכי-רות (מריסה אלסיו). מה מפריע להם להתחתן בשקט? העובדה שמשום מה נחשב סורדי לשייט הגונדולות היפה ביותר ב-ונציה, דבר המושך אליו את התיירות האמריקאיות כזכובים אל צינצנת ריבה. הצצה היא, שלמרות נשואיו הקרובים, אין סורדי בחל לטעום מהזכובים.

בחיוכה כבשה את העולם

שיניה מקסימות תודות ל-

תיאטרון

משחת שיניים של "תיא" בשופרת עם הראש החדש

פרסום מלניק

סנדרה מילו (עומדת בן, אדואה וחברותיה) היצאנות - מקצוע, אופי או גורל?

על רקע זה מתפתחת עלילה צפויה למדי, עם קצת תסבוכות, מעט הברקות הומור, והמון נוף ונציאני, שלעולם אין לשכוח. את הסרט מציל משיגרה משחקו הדינאמי והלבבי של אלברטו סורדי, המצדיק בסרט זה, בפעם נוספת, את מקומו בצמרת הקומדי-קאים של הקולנוע העולמי.

תריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערו הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם.

● המטע הנפרא (בן-יהודה, תל-אביב) ממציא זקן ועליו עירך, בחברת נכדו, סויר פלאים מעל צרפת בכדור פורח. סימפוגיה של גופים, עם כמה קטעי סולו של סצינות פיוטיות, בסרטו של וולט דיסני הצרפתי, רוברט לאמוריס.

● תותי בר (נת, תל-אביב) רופא מודקן עורך את מאן חיי ביומו האחרון, בו הגיע לשיא שאיפותיו. ניתוח מעמיק של נככי לב אנושי, בסרטו של גאון הקול-נוע השוודי, אינגמר ברגמן.

● מעיין הבתולים (תכלת, תל-אביב) בעל אחוזה שחודי גוקם באונסי ורוצחי בתו. אינגמר ברגמן מציג את המאבק ה-נצחי בין הטוב והרע, לפי באלאדה עתיקה. ● לעין השמש (פאר, תל-אביב) בקבוק סודה מוגש על טס של שמפניה. רומן בלשי שיגרת, עם משולש נצחי ועם נוער סוטה, בביום מבריק של רנה קלמנט וצילומים נפלאים.

● אקסודים (צפון, תל-אביב) אוטו פרמינגר מגיש את ההיסטוריה המעובדת של הקמת מדינת ישראל, ביכולת טכנית רבה אך בהעדר קשר למציאות. מערבון על רקע ישראלי עם פול גיומן, אחה מרי סינט, סאל מיניאו, ורבע מאוכלוסיית ישראל.

בכולן, וגם המבוגרת בהן, התקשרת עם סרסור, המוכן לממן את הקמת המוסד החדש, תמורת חלק מהרווחים העתידיים. במשך זמן קצר עוסקות היצאניות רק בהקמת מסעדות. אולם במשך זמן זה מתרחש משהו. מרילין, עמואלה (הירושמיה אהובתי) ריבה, יצאנית מופרעת ושתיינית, מביאה למקום את בנה הקטן, שגדל עד כה אצל מטפלת שכירה. היא חיה לצידו ותדרה מתמלא בצעצועיו. לוליטה (סנדרה מילו) המטובטמת, חולמת לחזור אל תחילת ה-קאריירה שלה, כשהופיעה כרקדנית.

מילי (גינה רובה) מתאהבת במודד הסועד במסעדה הכפרית. ואילו אדואה עצמה נענית לפיתויו של סוחר מכונות (מרצילו מאטרויאני) צעיר וקל-דעת, מנסה להשכיח באהבתה החדשה את אימת הויקנה.

לאפתעת כולן מצליחה המסעדה, מושכה לקוחות מכובדים. תוך כדי כך מהחולל שינוי כביר בנשמותיהן של היצאניות, שינוי שהן אינן מבחינות בו. הן מתאהבות בעבודה הפשוטה שהן עושות, בעצב ה-יצירה המשותפת שלהן. מבלי שיתנו דיון וחשבון לעצמן על-כך, הן אינן משתמשות בחזרהן שבקומה השנייה כדי לעסוק ב-מקצוען הישן.

הגורל אינו בשיכנוע. האם התפוכנה לאזרחיות רגילות? במקום תשובה מופיע הסרסור, הדורש מהן להמשיך לעסוק ב-זנות, כדי שתוכלנה לשלם לו את תמורת השקעתו. עתה שוב אינן מוכנות לזה. אין הן יכולות לחזר על הישגיהן הקטנים, והן מחליטות להילחם בו ולהסגירו למשטרה. אלא שעל ידי כך הן הורסות את עצמן.

תמונתיהן ושמותיהן מפורסמים בעתונות, הן חוזרות למקצוען הישן, הפעם בסיכוי-אות האפלות. המסקנה: הזנות היא גורל שאין מפלט ממנו. הסרט סובל מתסריט משונה, הסובב סחרי-סחור, עד שהוא חושף את מה שהוא

ידד מקסטיל שמפו מאחל לכל ילדיו בארץ ומחוצה לה שנה טובה ונקייה

מקסטיל שמפו תוצרת נקה • המפיצים: חב' נורית בע"מ